

Z Wiednia d. 10. Sierpnia.

J. C. K. Apostolska Mość raczył Jozefa Renner, pensyonowanego Kapitana od Seklera piechoty, przez wzgląd na jego 37 letnie zasługi wynieść naytąskawiej, wraz z 4 jego synami, służącemi w woysku i ich potomstwem do stanu szlachectwa Węgierskiego.

Sekretarza nadworney kancelaryi Drosz dika raczył J. C. K. Mość przez wzgląd na waleczność i ważną usługę wynieść naytąskawiej na radcę przy C. K. guberniur niższej Austrii.

Podług rocznych metryk urodzilo się w niższej Austrii niżej Ensy roku przeszłego, oprócz woyskowych, na prowincyi 35,525 dzieci; więcej o 6491 dzieci niżeli w roku 1806. W Wiedniu urodzilo się 12,324; więcej o 1325 niżeli w roku 1806. Ogółem urodzilo się 7516 dzieci więcej, niżeli w roku 1806. Umarło na prowincyi 31,925 ludzi; mniej więc o 14,872 niżeli w roku 1806. W Wiedniu umarło 12,568, mniej o 861. Ogółem umarło o 23,513 ludzi mniej niżeli w roku 1806. Dodawszy do tego liczbę urodzonych, pokazuje się zatem, iż pomnożyła się ludność niższej Austrii o 31,369 dusz.

Zmniejszenie się liczby umarłych przypisać po części należy szczepieniu krowiej ospy, gdyż tam gdzie była szczepiona daleko mniej dzieci umarło niżeli w innych miejscach.

Dzisiejsza gazeta dworska mieści następujący artykuł z Turczeh:

Rollyysko-Imperatorskie woyska stają ciągle w iednakowey liczbie w dawnych swoich stanowiskich. Zarządzanie obiema księstwami Moldawii i Wołoszczyzną idzie jak dawniej pod dozorem Prezidenta dywanu, Senatorsa i Jenerala majora Kusznirow.

Nieprzyzycielskie kroki między Turkami i Serwiyjskimi powstancami składaty się tylko z pojedynczych napadów i wycieczek, które pierwsi do okolic Krainau czynili, skąd zabrawszy wszystkich do broni zdatnych ludzi, nazad się cofnęli. Od tego czasu nie zdarzto żadne daley zdarzenie. Tureckie iednakże korpusy tak z Nisly i Widynu, jako też z Bośan były przeciw Serwianom w poruszeniu.

Bawienie Mustafy Bairaktar w Adryanopolu, w główney kwaterze W. Wezyra, porciagnęło za sobą ważne skutki; gdyż nietylko dawna niezgoda pomiędzy dwiema temi wodzami, zupełnie ustała, ale nadto Mustafa

przylączył do wojska W. Wezyra korpus swoy 25 do 30,000 ludzi wynoszący. Poł czone te wojska miały między 13 i 18 Lipca w ręce nie czynić poruszenia ku Waraz i nawet Konstantynopolowi. Powod do tego poruszenia w krótko się wyjaśnił. Niepodobna było pokronić przez łagodne lub surowe środki niespokojnych załogowych żołnierzy w zamkach Dardanellow. Naypierwszy ich dowódca, Kawaghi-Oglu, ieden z spiskowych, który należał do ostatney odmiany tronu, utrzymywał ich zawsze w nieposłuszeństwie względem rządu. Niespodziewanie d. 13 Lipca z łana przybył przed siedlisko Kawaghi-Oglu, ostatni zamek Fanaroki na Europejskim brzegu, Ketengi-Oglu Achmet aga z wyborem konnicy i wymógł, że go w imieniu W. Sultana do tego zamku wpuszczono; kazał natychmiast głowę uciąć Kawaghi-Oglu i posłał ją przez Tatarów do główney kwatery W. Wezyra do Adrianopola. Rozgniewani żołnierze załogowi, że utracili swojego herca, odczyli zamek, w którym znajdował się Ketengi-Oglu; lecz ten bronił się potężnie, wiedząc, że będzie w krótko przez wojsko W. Wezyra i Mustafę Bairaktar wspartym, gdyż ci odebrali od dywanu wyrażony rozkaz, aby przed wszystkimi przedsięwzięciami przywrócili najpierwey zbrojną ręką spokójność i porządek w Bułgarii, Romelii i okolicach Solicy.

Z Peterzbarga d. 16. Lipca.

Onegdaj spuszczone zostały z nteyszego warsztatu jeden liniowy okręt o 120 działach i 3 fregaty nowe. Wszystkie są nadawczyay pigkney roboty; będą zaraz do Konstantu zaprowadzone, dla zupełnego uzbrojenia. Rozpoczęta jest jeszcze budowa jednego liniowego okrętu i 8 większych i mniejszych wojennych statków.

W tych dniach wyjdzie eskadra z Konstantu pod sprawą Admirala Channikow na morze.

Z przybyłych tu Amerykańskich okrętów oddalony jeden zoltał, ponieważ tego papieru były podeyrzane, a dwa inne odebrały pozwolenie wyładować. Do Rygi przybyła kilka neutralnych okrętów z neutralną własnością.

Przybył tu Podpłkownik Ahrenschild.

Dodatek do dzisiejszey Dworskiej gazety zawiera dalsze doniesienia o działaniach Finlandzkiego wojska pod rozkazami Jenerala Hr. Buxh-wedena, których treść nastęująca:

D. 10 Czerwca, podług dawnego kalendarza, wyszła z Sweborga zia część większoy flotyli pod żagle. Reszta flotyli Sweaborgskiej i przybyłe z Rotschensala armatne łodzie, będą ludem osadzone i na dwie części podzielone; jedna strzedz będzie brzegow Sweaborga, a druga zabrzeczow między-Sweaborgiem i dawną granicą.

Wczoray złączył się drugi oddział flotyli z pierwszym. Mają one rozkaz udać się naprzod, uważać wszędzie nieprzyaciela i wysłać poiedyncze na zwiady okręty, a gdy się dowiedzą, że nieprzyaciel gdzie walał, mają się udać razem w to miejsce i przeciąć mu cofanie.

D. 31 Maja przednia straż Jenerala majora Łabazow natrafiła przy Putkola na nieprzyacielski podjazd, do którego dotoczyła się kupa lodu; lecz rozpięczęła się z pierwszym wystrzłem.

D. 1 Czerwca Jen. Łabazow kazał ogłosić odezwę względem przyłączenia tey prowincyi do państwa Roslyyskiego, duchowieństwo i lud bez trudności wykonali przyśięgę wierności. Nieprzyaciel wszędzie popalił mosty.

D. 7 Czerwca o godzinie 3 po północy

związ dżaz oddział słońcy i batalionu strzelców gwardyi, oddziału minerów, szwadronu etanów i 30 kozaków, miało Kuopio.

D. 13 odebrano z H. ngud doniesienie, że d. 11 Czerwca o godzinie 4 po południu pokazala się tam od strony Westa nieprzyjacielska flota o 33 żaglach. Zbliżyła się do Gustaw Wara, i zabawiwszy chwile, popłynęła za wyspę.

W nocy na d. 14 odebrano od Jenerala porucznika Rajewskiego wiadomość, iż Jenerał major Jankowicz przymuszony był dla pominażającej się ciągle nieprzyjaciela liczby cofnąć się d. 12. Spodziewać się należy, iż H. ngud będzie trypierwskiem miejscem, które nieprzyjaciel będzie chciał swoję flotę opanować; n. czelny jenerał rozkazał z tego powodu bronić dzielnie tego miejsca.

Od Jenerala porucznika Rajewskiego otrzymał obszerny raport o cofnieniu się oddziału Jenerala Jankowicza, który przy Nykarleby z trzy razy licniejszym nieprzyjacielem stoczył potyczkę, która blisko 8 godzin trwała. Jenerał Rajewski opisując obszernie tę potyczkę, dodaje, iż wyrównywa zwyciężstwo. Oto są jej szczegóły:

D. 12 Czerwca o godzinie 3 po północy uderzył nieprzyjaciel na Jenerala Jankowicza. Nieprzyjaciel przesprawił nasyprad 2000 ludzi, pod dowództwem Jenerala majora Cronstedta, szczęściem na łodziach, częścią w bród przez rzekę do wsi Junkory. Gdy zajęły się na prawem boku utarczki, pokazał się nowy nieprzyjacielski oddział, pod dowództwem Jenerala majora Adelfreuz, od wsi Soklot. Nieprzyjacielscy strzelcy, którzy przetrzegli się przez krzy lasu, ufitowali nawet oskazyć d. 6 miasto. Za strzelcami pokazało się przeszło 500 nieprzyjacielskiej jazdy, która chociaż nie miała dąbja; ale gdy z naszej na

potory wiorły od miasta nad rzekę usypały bateryi dano do niej ognia, zmieszala się i cofnęła. Gdy Jenerał Jankowicz miał 4 wiorły; dtogi do miejsca połączenia całego oddziału przy wsi Jotas; gdy nieprzyjaciel w nader wielkiej liczbie ze wszystkich stron na przód postępował, i gdy nadto widział niebezpieczeństwo, iż Szwedzi, którzy na prawem brzegu wszystkie wzgorki osadzili, wiele szkodzic mogli wszystkim woyskom, a mianowicie artyleryi, postął zatem o godzinie 6 rozkaz Putkownikowi Frelow, aby miasto opuścić. Potem połączył się cały przy wsi Jotas i zaczął się cofać. Wielkokoński batalion stanowiąc tylną straż, a jazda cofnąwszy swe czasy i uderzywszy kilkokrotnie skorzystała na nieprzyjaciela, zastąpiła długie nasze szfale się aż do kościoła Muntala, gdzie cały oddział, nie będąc więcej od nieprzyjaciela ściganym stanął. Z strony naszej poległ Chorąży Grochus i 62 żołnierzy, a rannych jest 8 żołnierzy. Nieprzyjaciel utracił 4 razy więcej ludzi. Tabory nasze żywności były jeszcze poprzedniego wieczora do Muntala odesłane. Jenerał porucznik Rajewski idąc Jenerałowi Jankowiczowi na pomoc z 26 regimentem strzelców, napał go w drodze. Rozkazał mu unikać otwartego położenia i stanąć w wąwozach za kościołem Werro.

Cofając temu krwi nieprzyjaciela zbroczonemu i honor woysku Roslyyskiemu czyniacemu, towarzyszyło zwycięstwo, które Jenerał major Demidow odniósł d. 10 Czerwca nad wyładtem przy Wasie nieprzyjacielem. Chcąc nieprzyjaciel korzystać z uderzenia na oddział Jenerala Jankowicza i rozumiejąc, iż może być rozproszonym, wysłał razem woyska na ląd przy Wass. Jenerał Demidow pospieszył z swoim oddziałem na miejsce wplądowania; ale w tymże czasie wylą-

dował nieprzyjaciel w innym miejscu przy wsi Kwewlax i przesłało 1500 regularnego wojska na ląd wysadził. Nieprzyjaciel znajdował się już w Wasa, gdy Jenerał Demidow, poznawszy, że w pierwszym miejscu było fałszywe lądowanie, powrócił. Rozpoczęła się więc krwawa bitwa w środku miasta i po ulicach, która 6 godzin trwała. Odwaga, ziałą się wojska nasze potykały, jest nie do opisanja; odniosły zupełne zwycięstwo nad liczniejszym daleko nieprzyjacielem, któremu jeszcze mieszkańcy dopomagali.

Nieprzyjaciel utracił jedno działo. Na placu boju zabitych zostało 17 wyższych i niższych officerow i około 250 żołnierzy. W niewolę zabraliśmy Jenerała adjutanta i Naczelnika regimentu, Bergastrahl, Podpułkownika Knorring, Majora Omnes, od reg. szachodniej Botnii 4 kapitanow, od reg. Gotlandskiego 1 kapitana i 5 officerow od regimentow Botnii i Nylandzkiego, ogółem 13 sztabowych i niższych officerow i 161 żołnierzy. Nieprzyjaciel nie potrafił nawet 500 ludzi na łodziach uprowadzić, reszta rozpięchnęła się po lesie, lecz wysłano patrola dla ich schwytania. Z naszej strony nie utraciliśmy i 100 ludzi w zabitych i raniomych. Wojska nieprzyjacielskie przybyły z miasta Umeo, i podług wypania jeńców był jeszcze inny równie liczny oddział do Christianstadt przeznaczony; lecz do 16 nie odebrano żadnego o tem doniesienia.

Sądząc po okolicznościach, całe zwycięstwo nasze nad wojskiem Jenerała Klingspor zależało od zbliżenia się Jenerała porucznika Barclai de Tolly, który miał sposobność pośląpie z Landulax naprzód drogą do Perko, przez co byby nieprzyjacielowi usgroził i przeciął mu drogę do cofnienia się; lecz ode-

bratem razem od niego doniesienie, że d. 15 Czerwca odebrał z Kuopio wiadomość, że nieprzyjaciel atakował na nowo w znaczney sile przez jezioro nasze stanowiska, i razem między Kuopio i Warkhaus wylądował, i 75 naszych wozow z żywnością odbił. Lubo wyparty został, domyśla się jednak Jenerał Barclai de Tolly, że będąc panem wszystkich łodzi na jeziorach Koloweffi i Saima, i znając isk ważne isk stanowisko Kuopio, będzie go zapewne chciał opanować, co mu się pewnie uda, jeżeli potrafi przy Warkhaus wylądować i będące tam nasze magazyny zabrać. Z tego względu posłał tam cały regiment strzelcow, regiment Azowski i 50 kozakow, a zresztą wojska udał się do Kuopio.

W nocy na 19 Czerwca nadeszło doniesienie od naszej flotyli, że nieprzyjaciel d. 18 w południe uderzył w 30 statkow, pomiędzy którymi znajdowało się 6 galer, na pierwsze dwa oddziały naszej flotyli, które gdy 8 łodzi wysłanych zostało na uwiezanie wysp, a 2 do zastąpienia przewozowych statkow, nie liczyła isk 20 statkow, i uszykowała się w porządku do bitwy między wyspami Krampo i Huga. Strzelanie z obu stron trwało bez przerwy aż do wieczora. Nieprzyjaciel został odparty; utracił jednę łódź, która nawet z ludem się zatopiła. Z resztą statkow oddalił się do pewney odległości i zarzucił kotwicę na przeciwko naszej flotyli.

Z Abu d. 20. Czerwca.

D. 15 b. m. przybyła tu z Sweaborga wiadoma flotyli i uderzyła na nieprzyjaciela, który tu był wylądował, a od tego czasu stał przy wyspie Kuopio. Att k udał iey się tak dobrze, pomimo, że nasi żołnierze niewprawni jeszcze są do obrotow morskich, że nieprzyjaciel przymuszony był do cofnienia

się, gdy zatopione mu 2 łódzie zostały.

Z Paryża d. 25. Lipca.

W. X. Jmé Bergska powrocila do Paryża.

W St. Malo wtorzą także sfaż honorową na przyjęcie Cesarza.

Z Pau piszą pod d. 15 Lipca, iż Najjaśniejsi Cesarstwo oczekiwani tam są w krótcie z Bajony.

Duński Szambelan, P. Rosenkrants, przyjechał tu z Bajony.

Umarł tu Jenerał dywizyi Lawasser.

Monitor zawiera następujące doniesienia:

Z Miranta d. 14. Lipca.

" Król wyjechał dziś o godzinie 3 z rana z Vittoria; deputacye od miasta i od prowincyi Alawa odprowadzały go do granicy swej prowincyi. Dawał w swej podróży audyencye wszystkim miejscowemu urzędowi, letających przy gościńcu wsi, a w naszym mieście koregidorowi, municypalności, cywilnem i duchownem ciałom, urzędowi pocztowemu, wszystkim władzom pobliskich miast i wsiow, które tu pośpieszyły, dla bycia J. K. Mci przedstawionemi; nakoniec wszystkim znakomitszem osobom, które pragnęły być przedstawionemi. Staranność, z jaką wypytuje się Król o wszystko i jego uprzejmość rysują mu wszystkich serca, którzy tylko mają szczęście zbliżyć się do niego. Po audyencyi pracował Król przez cały dzień z ministrami, i zdrowie pomimo upałów ciągle mu służy. Zaledwo poić można, jak tak małe miasto, nie liczące iak 300 rodziny, mogło w tak krótkim czasie przygotować fajerwerk i inne uroczystości, dla okazania przychylności do swojego Monarchy. "

Z Briviesca d. 15 Czerwca.

Najjaśniejszy Król opuścił dziś miasto Miranda. Muncypalność i przełożony cel

odprowadzili go aż do granicy swej jurisdycyi. Mieszkańcy nie tylko przez całą noc okazywali swoją radość przez fajerwerk i koncerty, ale dziś jeszcze ją ponowili. Podobne uroczystości zafał Król na drodze między Miranda i Briviesca. "

Z Burgos d. 16. Lipca.

Wczoraj rano wyjechał J. K. Mość z Briviesca i dziś rano o godzinie 8 przybył do naszego miasta. Na wnieścium do miasta była tryumfalna brama wystawiona, katoga stała rzędem pod bronią, okna domow były obiciami przyozdobione, a wystrzały s dsiat i odgłos dzwonow przydawały świetności wiazdowi. Przybrane w piękne rzędy konie stały pogotowiu, ieżeliby J. K. Mość był chciał konno wieżdzać. Zaraz po przybyciu dawał Monarcha audyencye arcybiskupowi i rządowem władzom. W wieczor było miasto pięknie oświecone. J. K. Mość mieszka w pałacu arcybiskupa, i wszystkie osoby, które mają szczęście zbliżyć się do niego, nie mogą wychwalać łaskawego i uprzejmego przyięcia. "

Nad brzegami panuje teraz zupełna spokojność.

Podług doniesień z Bruxelli, pracują w warsztatach morskich w Belgii ciągle z wielkim pośpiechem, tak, iż w krótcie wystawionych tam znowu zostanie kilka liniowych okrętow. Flota Flesingska jest już ludem osadzona i do wyięcia pod żagle gotowa.

Liczba robotnikow w Tuilleries podwojona nie dawno została i wnoszą stąd, iż zbliża się powrot Monarchy. Tym czasem nie tylko miasta południowey Francyi, ale też Nant, Brest, St. Malo, &c. pochlbiaią sobie, iż będą oglądać u siebie Cesarza.

Dnia 26. Lipca.

Nadzwyczajny gonies przybył d. 19

Lipca do Agen i przywiozł poszmistrzow tego miasta rozkaz, aby posłał pewną liczbę koni na stacy między Tarbes i Auch. Tenże gdniec zawiozł podobne rozkazy do Penigenu.

Perski Ambassador, Asher-Kao, mieszka tu w bywszym pałacu Xcia Conti. Po między podarunkami, które dla J. C. K. Mci przywiozł, widzieć można wiele materyy Kashemiru, perel, kleynotow i pasasz Tamerlana i Tamak Kulikana. Pasasz pierwszego jest osadzony wielą perłami i kosztownymi kamieniami; drugiego nie jest tak bogaty.

Jenerał-intendent Salmatori przybył do Genui. Ma on zlecenie kupić tam dla J. C. K. Mci pałac, i obezrzat w tym celu wiele pasaszow.

W Spezja, która przerobiona bydź ma na port wojenny, pracują z największym pośpiechem.

Mowią, że W. Xena Bergska wyjedzie w krótko z całym swoim dworem do Neapolu.

W Neapolu, gdzie d. 10 przybył konwoy z 21 kupieckich okrętow złożony, z Marsylii, Liworna, &c. ogłoszona już została nowa konstytucya i śpiewano *Te Deum*.

Królowa Jmć Hiszpańska przybyła z Neapolu d. 20 b. m. do Lyonu.

Xena Jmć Borgliese przyjechała d. 15 do Lyonu, a nazajutrz wyjechała stamtąd do Paryża, gdzie już stanęła. Matka Cesarza opuściła Lyon d. 22, udając się do Paryża.

Z Florencyi d. 22. Lipca

Względem buntu w Hiszpani odebraliśmy tu następujące szczegóły:

Tokańskie woyska potykały się d. 6 i 7 Lipca z Hiszpańskimi buntownikami. Potyczka d. 6 trwała 4 godziny, i tak była stanowicą, iż przesłało 50,000 racyy potrąsionego dostawie odważnym obrońcom twierdzy Fi-

guerra. D. 7 uderzyły Tcskańskie woyska powtornie na buntownikow, i utworzyły sobie drogę do powrotu do swojego obozu o 7 mil od Figuerra oddalonego. W piechocie mamy 8 ludzi zabitych, a 4 raniomych; jazda nieutraciła ani jednego człowieka. Dragonia nasza odebrała buntownikom dwa działa, które z rozkazu Jenerala Reille saraz przeciw buntownikom obrocone zostały, i przyspieszyły ich porażkę. Buntownicy nabrojenami są taranami; lecz oręż ten jest za słaby dla żołnierzy wielkiego państwa. Francuzi, którzy trzymają twierdzę, rozebrali zupełnie miasto i mieszkańcy musieli w góry uciekać. Ośm t. śięcy Francuzkich żołnierzy idzie na pomoc, i aby prędzey przybyli jadą na wozach.

Z Tulus d. 17. Lipca.

Przeniesienie popiołow sławnego naszego Poety Godolin, współczesnego z Mahiebe, nastąpiło d. 14 b. m. z największą uroczystością. Dzwony kościoła katedralnego i kościoła Daurad zapowiedziały dnia poprzedniczego tę uroczystość. Nazajutrz akademja zgromadziła się o godzinie 10 w sal karmelitow, kirem wybitey, i wszyscy zaproszeni ludzie dla zwiększenia orszaku sławnego Poety, którego pamięć zawsze będzie miłą dla Tuluzancow. Na stole leżała sielona księga, w której znajdował się podpis Godolina, pod pieczęcią na pochodzącą Króla, za którą otrzymał nadgrode w roku 1609. Ustawiczą sekretarz akademii miał pochwalną mowę. Potem udano się do Kaplicy, gdzie spoczywały drogie ostatki jego i przniesiono je do kościoła Daurad. Ośmiu uczniów w żałobie ubranych niósło na marach okrytych całonym puseką z popiołami Godolina, a kołes całonu i sznury trzymało 6 innych uczniów. Uczeń naszego miasta szli za temi popiołami. Po odprawionej

śpiewaney mszy przy liczny muzyce złożo-
ne popioty zostały w osobnym grobie.

Z Gothenburga d. 20. Lipca.

Pisma nasze zawierają w sobie następują-
ce wiadomości:

Z Londynu d. 5. Lipca.

Gazeta Goniec wyraża, co następuje:

"Okoliczność, dla czego nasze woyska
tak długo nieczynne stały na okrętach przed
Gothenburgiem, zasługuje być dochodzona,
co zapewne nastąpi. W każdym przypadku
na jedną z stron spadnie wino i nagana. Jeżeli
Król Szwedzki żąda woyskowego posilku,
co w istocie nastąpiło, tedy przed odpłynieniem
woysk powzięten był umowiony być spo-
sób i cel użycia tych woysk. Wszyscy by-
liśmy przekonani o potrzebie szybkiego
działania. Woyska dosyć spieszno były wy-
stane; przybyły pod brzegi Szwedzkie stały
tam na okrętach i officer posłany był z Szwecyi
do Anglii, dla zapytania się gdzie miały
działać! Czemuż nie dano im zaraz instruk-
cyy? Może były w tym sposobie posłane."
Płynąc do Gothenburga, a gdy tam staniacie,
zobaczymy co macie czynić. „Lecz temu
wierzyc nie chcemy. Jeżeli chciano przeciw
Norwegii działać, tedy powinny były zaraz
woyska wysłać i z Szwedami się złączyć.
Wszystko zawisło od szybkości i Norwegia
możeby już do tego czasu była zdobytą, a
teraz słyszymy, iż Szwedzi zupełnie się z
Norwegii cofnęli, i nie myślą oiey ataku. Je-
żeli zaś miały w Finlandyi działać, tedy po-
winny tam zaraz były być posłane. Lecz
nie wysłały ani do Norwegii, ani do Finlan-
dyi, i całej Europie zdaje się, iż dla tego
tylko posłano Królowi Szwedzkiemu woyska,
aby je widział. Cieszyć nas będzie, jeżeli ta
nieczyna się przyzwolenie wyjaśnioną zostanie,
nad którą cały kraj się dziwi. „

Podług dalszych doniesień z Port-Spain,
na wyspie S. Troycy, spalonych zostało przez
pożar d. 24 Marca t. b. 12 ulic czyli 435
domow i gmachow, których wartość 3½ mill.
dolarow wynosi. Około 4500 osób utraciły
majątek i przytułek. Towary, które się spa-
liły wynoszą przeszło pół miliona f. szt. war-
tości. Wszystkie publiczne gmachy spaliły
się razem.

Z powodu włożonego w Ameryce embar-
gu zdrożały w Jamaice bardzo wszystkie żywno-
ści.

Marynarka nasza składa się teraz podług
ostatniego obrachunku z 1108 wojennych okrę-
tow, pomiędzy któremi znajduje się 255 li-
niowych, 38 od 44 do 50 dział, 258 fregat,
302 ślipow i 257 brygow.

We czwartek posłano listy do Jenerala
Moore.

Lord Strangford, który jako nasz poseł
płynął do Brazylji, zatrzymał się d. 21
Maia przy przylądku Finister.

Gdy Król Karolina Wallii przejeżdża-
ła niedawno przez park wystrzelono do niej z
pistoletu i kula przeszła powoz. Sprawy
tego jeszcze dotąd nieodkryto.

Zatoga nasza w przylądku Dobrey na-
dziei bardzo choruje na ogry. Jenerał Grey
powraca statkiem do Anglii.

Na nowym okręcie Caledonia o 134 dzia-
łach zawdzięcił Admiral Gambier awoją ban-
derę.

Wydawca niedzielney gazety *Independent Whig* został zato na więsienie skazany,
że umieścił czerniący artykuł Lorda Ellenbo-
rough i jego zawiadywanie sprawiedliwo-
ścią.

Płynący z Buenos Ayres neutralny okręt
Juliana zatrzymany i do Plimutu rzyprowa-
dzony został przez okręt J. K. Mei Foundry-
yant.

Z Brazylii d. 2. Czerwca.

Rio Janeiro jest dla bywszego Portugal-
skiego dworu niezem przeciw utrasoney Liz-
bonie. Miasto to czyta w prawdzie od stro-
ny zatoki przyjemny widok. Domy są po-
większey części z granitu budowane (gdyż
wszystkie skały są granitowe, procz tego
znayduie się tam biały i czarny marmur;) biela
się z daleka i zapowiadają dobry byt miesz-
kańców i ochędośność. Lecz omamianie zna-
ka, iak tylko się człowiek zbliży. Ulice są
pod sznur regularnie ciągnione, lecz tak nie-
czyste, tak ciasne, iż balkony na przeciwko
sobie stojących domów z sobą się zykaiają.
Domy są powiększey części na dwa piętra
budowane; na dole znaydują się sklepy, &c.
Wewnątrz domów nie ma także ochędostwa.
Wschody są ciemne i idą prasykro w górę.
Przy eskadaniu iab nie miano względu ani
na przewiew powietrza, ani na widok. Wszę-
dzie iest duszno i gorąco. W nuybogatszych
domach wia się paięczyny po naypiękniej-
szych obięciach. Miałciami mają szklane okna,
leca słońce tak przez nie dogrzewa, iż iaby
ich nazwać się mogą suchemi łaźniami. Ubo-
dzy zamiait szklanych okien mają tylko sz-
luzye. Iakkolwiek Janeiro przeciw Lizbonie
iost nieprzyjemną stolica, tak port iego iest bar-
dzo dobry. Wniyście do niego iest bezden-
ną ciastną morską na cwierć mili Angielskiej
szeroką. Na bokach znaydują się wysepki
zarosłe pomarańczowemi drzewami, prawdzi-
wie do Hesperyjskich ogrodów podobne. W
dogodnych miejscach porożone są batterye,
które cały port zastaniają, i broni go ieszcze
osobna twierdza. Angielski Porucznik mor-
ski Tukey, który w roku 1805 wydał opi-
sanie swey podróży do Nowey Súdwallis i
długi czas w Rio-Janeiro bawił, nie wiele
uzyma o prasychylności Brazylianow do dwa-

ru Portugalskiego. "Mogę sumiennie za-
pewnić, (mowi do swych współziomków)
iż Portugalskie osady tak bardzo uciskane są
od macierzyńsego kr iu, iż obawiać się należy
niemiłych wypadkow.

Z Amsterdamu d. 30. Lipca.

Gdy Król znaydował się d. 25 w Nim-
wedze, oglądał tamteyszy ratusz i sąs, w której
w roku 1078 zawarły został sławny Nimwęg-
ski pokój. Pastrowie skarżyli się w Bunren
przed J.K.M. iż od 7 miesięcy nie biorą żadney
płacy, Król rozkazał, aby im sarsz wypłacona
była. W Bommel będzie z rozkazu Króla port
założony, który nie tylko dla tego miasta, ale na-
wet dla Amsterdamu, Rotterdamu i Utrechtu bar-
dzo będzie użyteczny. Port ten ma podług wy-
roku Królewskiego mieścić w sobie naywięk-
sze okręty, które Renem i Waslą przycho-
dzą.

W Bommel odwiedził także Król go-
ściinną, w której widział nieszczęśliwego
człowieka, który przed kilku laty znalezi-
ony tam był na drodze. Jest prawie niemy
i zawsze nagi, bo nie może żadnych sukien
na sobie cierpieć; siedzi zawsze iak małpe,
głowę kładzie na rękach, a te wspiera na ko-
lanach. J.K. Mośe zlecił instytowi, aby roz-
poznał okoliczności tego nieszczęśliwego i dla
ulżenia mu wszystkich użył sposobów.

Nimwego nie ma także być więcej
twierdzą; fortyfikacye tamteysze mają być
rozbrane.

Z Bayreity d. 24. Lipca.

Onegdaj przybył tu Xzć Borghese, puł-
kownik stojącego tu Francuzkiego kirysierow
regimentu, rozstawac tu będzie przy regimen-
cie. Jest to brat Xcia Borghese, jeneralnego
rzędcy departamentu zalpeyskiego.

GAZETY KRAKOWSKIE

W ŚRODĘ NIA 17. SIERPNI A 1808.

Z Neapolu d. 15. Lipca.

Jenerał dywizyi Mathieu, Gabinetowy sekretarz Ferri Pisani, i Jenerał adjutant Strole poiechli onegdaj stąd do Madrytu.

Część stojącego tu 1go regimentu Szwajcarskiego, która była do Puglii przed 4 miesiącami przeciw rozbojnikom wysłana, oczyściła z niej tę prowincyą i do naszej stolicy teraz powróciła.

Z Stuttgartu d. 1. Sierpnia.

D. 30 Lipca przejechała Królowa Jmé Westfalaka z Ludwiksburga przez Stuttgart do wód w Dainach.

Następczyną W. Xięstwa Badeńskiego, Cesarzowiszówna Jmé Stefaniia, która przedświążta była podroś do okolic Frankfortu, powróciła d. 29 Lipca do Manheimu.

Z Medyolanu d. 19. Lipca.

Wicekról Jmé wyjechał stąd d. 15 dla zwiedzenia departamentów królestwa. D. 16 przybył do Gwastala, gdzie przyjął wszystkie cywilne i wojskowe władze. Po śniadaniu udał się do Reggio, gdzie resztę dnia przepędził. D. 17 przybył do Modeny, a d. 18 do Bononii; wszędzie był z radością witany. Z ostatniego miasta udał się do Ankonę i resztę nowych departamentów.

Z Wersalu d. 21. Lipca.

Wczoraj o godzinie 1 po północy przebudzona nagle została kobieta na ulicy Grand Montreuil wyłuzaniem w iey oknie dwóch kwater i krzykiem człowieka o ratunek. Miała tyle odwagi, że wyszła na ulicę sobawszy co się stało, i postrzegła młodego człowieka w koszuli, który spadł z wyższego piętra i straskał sobie rękę. Spisło się temu nieszczęśliwemu człowiekowi, że go lwi szarpną, i usiłując przed niemi wyskoczył we śnie z okna na ulicę.

Z Rzymu d. 19. Lipca.

Stracono tu kilkunasztu Neapolitańczyków, którzy rozbiłali po drgach. Znaczną liczbę ucieczkowców Neapolitańskich prowadzą w tańcach do ich regimentów.

Prywatne listy z Floreneyi donoszą, iż Senator Lucyan Bonaparte pojechał stamtąd do Bajony.

Dotąd był tu uciążliwy zwyczaj, iż Bargello, zbierowie i inni policyjni żołnierze wymagali od kramarzów tutejszych w Sierpniu i na Boże narodzenie pieniędzy, które zazwyczaj podatkem. Naczelný jenerał rozkazał, aby więcej niepłacono tej daniny.

Z *Lucerny* d. 24. *Lipca*.

Baron Itmer, minister W. Xcia Badeńskiego, powrócił do Szwycaryi, opatrzony nowem pełnomocnictwem do zawarcia z rządem Szwajcarską różnych umów, które dla obu rządów są użyteczne. Landman Szwajcarski upoważniony od seymu został do układania się z niem między innymi względem wzajemnego wydawania kryminalistów.

Pomiędzy różnemi przedmiotami, któremi trudnił się niedawno seym, była także rzecz o regimentach Szwajcarskich w Hiszpanii. Ponieważ jest podobieństwem, że nowy porządek rzeczy w Hiszpanii sprawi jakowąś odmianę w kapitulacyi, która jest na 30 lat zawarta, seym upoważnił zatem landmana do uszycia w tej mierze kroków, jakie uzna za potrzebne. Seym trudnił się także przedsięwzięciem środków przeciw dezercyi od regimentów Szwajcarskich w Francyi.

Landman odebrał od seymu zlecenie starania się o rozszerzenie handlu narodowego. Kanton Tessin został upoważniony do zawarcia z królestwem Włoskim umowy względem wywozu niektórych płodów Szwajcarskich.

Z resztą trudnił się seym projektem względem monety krajowej, i postanowił, aby kantony wystąpiły po jednym deputowanym do Landmana dla ułożenia się w tej mierze.

P. August Talleyrand, pełnomocny minister Najjaśniejszego Cesarza Napoleona przy dworze W. Xcia Badeńskiego, upoważniony w tymże zaszczytzie został przy liście Szwajcarskiej, wybor ten okazuje, że J. C. K. Moś nie przestał zaszczycać nas swoją przychylnością.

Najjaśniejszy Król Wirtemberski oglądał z największą uwagą urządzenie w Hefwil. Rząd kantonu Berneńskiego kazał tam dla J. K. M. przygotować obiad, którego P. Steignen de Weyermaushaus był gospodarzem. Król zamówił sobie P. Zeller, jednego z nauczycielów w liceum, aby w jego państwie założył podobną szkołę. Zapewniają, że P. Zeller wydoskonalił bardzo szczęśliwie sposób uczenia Pestalozzowego.

CENA ZBOŻ	
<i>Na targu w Krakowie d. 16 Sierpnia 1808.</i>	
Korzec Pszenicy	zł. pol. 56 do 60.
— Zyta	54 — 56.
— Jęczmienia	33 — 44.
— Owsa	36 — 40.
— Grochu	56 — 72.
— Kefzysiąglancy	112 — 120.
<i>W Wiedniu d. 9 Sierpnia.</i>	
Masa wynosząca pół korca nałego:	
— Pszenicy	zł. pol. 24 do 28.
— Zyty	21 — 30.
— Jęczmienia	23 — 26.
— Owsa	14 — 21.

DONIESIENIA.

W Drukarni Jana Maja w Krakowie na ulicy Floryańskiej pod Nrem. 507 wyszły następujące nowe książki:

- 1) Zabawki wierszem Andrzeja Brodzińskiego in 12mo zł. pol. 3.
- 2) Aryfmeten i Gorgus czyli zemsta i ludzkość, P. Augusta Lafontain. Z Niemieckiego na język Polski przełożony in 8vo zł. 8.
- 3) Eliaser i Neftaly, poema hebrajskie. Dzieło pośmiertelne P. Florian. Z Francuskiego tłómaczone przez Romana Rutkowskiego in 8vo zł. 3.
- 4) Kazania i Mowy X. Kalińskiego. Edycya nowa, pomnożona jeszcze niedrukowanemi kazaniem. 2 Tomy in 8vo zł. 9.

Kazania i mowy ś. p. X. Kalińskiego słusznie umieszczone są pomiędzy klucznemi dziełami Polskimi: Świeccy ludzie snaydą w nich wzor wymowy, piękney Polszczyzny i wyborne przepisy względem edukacyi, osobliwie w mowach do konwiktów Wileńskich;

duchowni nie tylko wzor jasnego tłumaczenia się i wymowy, ale nadto czystey moralności i sposobu opowiadania słowa Bożego.

Znakazu Wysokiego Sądu C. K. Szlacheckiego Krakowskiego, rzeczy i kopersztychy po X. Jozefie Zapalskim, po Zofii Grygowiczowej, i srebra po Igo cym Szymanskiem pozostale, w Krakowie w domu pod Nr. 507 na ulicy Floryańskiej dnia 17 Sierpnia r. b. z rana o godzinie 9 przed licytacją sprzedane auktanę.

Raczyński, Komornik Krakowski.

Podług Wysokiego Gubernialnego nakazu, ddto 15 Julij b. r. ad Nro 31,809, że na dniu 16 Augusta r. b. o godzinie 10tej przed południem, w C. K. Exedit-Dyrekcji w Lwowie nowy liwerunek swis woskowych dla Nadworney kancelaryi i Wysokiego Gubernium i dla C. K. Forum Lwowskiego na jeden rok to jest od dnia 1go Sierpnia 1808 aż do ostatniego tegoż mie. 1809 dostawione bydź mają. Roczna potrzeba tychże swis dla Wysokiego Gubernium 5000 lub 6000 funtow, a dla Forum Nobilium Lwowskiego 2000 funtow. Zyczący sobie Liweranci mają się zaopatrzyć Vadium 500 zł. ryń. a przyszły kontrahent ma w gotowiznie lub obligacyach, lub Fidejuszoryczną walor mającą kaucyą, tysiąc pięćset zł. ryń. dostawić w stanie Byt. June zaś obowiązki będą na wyznaczonym terminie przed zaczęciem licytacji uwiadomione. w Krakowie d. 3 Aug. 1808.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniey oznaymiają tym Edyktem Panu Tomaszowi Gorayskiemu nieprzytomnemu, i którego miejsce mieszkanie nie jest wiadome: że P. Ignacy Hrabia Komorowski u Sądow tych — o zapłacenie summy 3908 czer. zł. w stlocie hollenderskim z prowizyą — zażobę na niego podał, i o pomoc Sądu, ile sprawiedliwość wymaga prosił. — Gdy zaś Sądy te, nie mając wiadomości gdzie on zostaje, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych zaszydnę się, onemuż P. Tomaszowi Gorayskiemu Adwokata tuteyszego Jozefa Wolezyńskiego z jego szkodą i jego kosztem zastępcą postanowily, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowey na C. K. państwa dziedziczne przepisany rozpoczenie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się, azoby w czasie przyzwoitym, to jest dnia 2 Listopada 1808 roku o godzinie 9 z rana sam stanął, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, że zastępcy wyznaczonemu wczesnie przesłał, albo nakoniec innego sobie patrona obrat, tego sądom tuteyszym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa użył, które do własney obrony za najsukuteczniejszą osądzi, inaczej bowiem wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać musiał.

Jozef de Nikorowicz.

Kannamiller.

Makolski.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Krakowskich Galicyi Zachodniey.

W Krakowie dnia 18 Lipca 1808.

Elsner.

Magistrat Miasta C. K. Lublina, niniejszym publicznym Edyktem wszystkim i każdemu w szczególności do wiadomości podaje, iż na żądanie Woyciecha Skrzybczańskiego, wierzyciela prawem przekonywającego licytacya kamienicy na ulicy Grodzkiej w Lublinie pod Nrm. 88 stojącej, a Maryanny Goldmanowoy właszey, podług dzieła detaxacyi przez każdego poprzedniczo lub w czasie licytacyi w Registraturze przejrzyć się mogącego do zł. ryń. 5247 kr. 49 sądownie oszacowaney, dnia 29 Sierpnia 1808 o godzinie 10 z rana w miejscu magistratu tuteyszego odprawiać się będzie, gdzie więcey ofiarowujący, stosownie do ustawy sądowey pod §. 436. długi na teyże kamienicy zabezpieczone w szacunku ceny ofiarowaney przyjąć na siebie obowiązany będzie, chociażby wierzyciele przed umowionym zrzczeniem się długu przyjąć wzbraniłi się; dla tego wszyscy na pomienioney kamienicy hypotekowani wierzyciele na tenże termin, azoby szczególnego przyzwozu nieoczekiwali wzywają się, podług nadwornego rozporządzenia pod dniem 22 Sierpnia 1797 gdyż przeciwnie, ktorzyby na pomienionym terminie nie stanęli, ani przeciwko kupującemu, albo ta kamienicę prawy:

mwiącemu, ani do tej kamienicy żadnego prawa mieć nie będą, lecz swoiey należytości z przedarzy, albo z innego dłużnika majątku poszukiwać mają.

Dan w Lublinie dnia 21 Junij 1808.

Władich.

Lewandowski.

F. Krępski.

*Z Rady Magistratu C. K. wolnego Miasta Lublina.
Swiderski.*

Magistrat C. K. Miasta Lublina niniejszym publicznym Edyktem wszystkim i każdemu w szczególności do wiadomości podaje, iż na żądanie Pania Joanny z Suchodolskich Trzcińskiej wierzycielki prawem przekonującej, licytacja kamienicy zdełowanej tu w Lublinie pod Nrem. 78 słapecy, a prawem przekonanych Anny i J na Długwinowiczow małżonków własney, podług dzieła detaxacyi przez każdego poprzedniczo lub w czasie licytacyi w Registraturze przejrzyć się mogącego do zł. ryń. 750 sądownie oszacowanej dnia 13 Sierpnia 1808 roku o godz: 9 z rana w miejscu magistratu tutajszego odprawiać się będzie, gdzie więcey ofiarujący stosownie do ustawy sądowej §. 436 długi na teyże kamienicy zbezczeszone w szacunku ceny ofiarowanej przyjąć na siebie obowiązany będzie, chociażby wierzycciele przed umowionym zrzeczeniem się długu zapłacenia przyjąć wzbraniłi się, dla tego wszyscy napomienionej kamienicy hypotekowani wierzycciele na tenże termin, ażeby szczególnego przypowu nieoczekiwali, podług nadwornego rozporządzenia pod dniem 22 Sierpnia 1797, niniejszym Edyktem wzywają się, gdyż przeciwnie, którzyby na pomienionym terminie nie stanęli, ani przeciwko kupującemu albo tej kamienicy przeymwającemu, ani do tej kamienicy żadnego prawa mieć nie będą, lecz swoiey należytości z przedarzy, albo z innego dłużnika majątku poszukiwać mają. Dan w Lublinie dnia 12 Lipca 1808.

D. Władich.

J. Lewandowski.

F. Krępski.

*Z Rady Magistratu C. K. Miasta Lublina.
Swiderski.*

Dla osadzenia wsknięcego Sądika w Grybowskiem Magistracie z pensją roczną zł. ryń. 400 wypisuje się konkurs do 15 Zgry r. b. z tym dodatkiem, aby kandydaci swe prośby z przyłączeniem dekretow Eligibilitatis ex utraque linea, iako też świadectwem moralności w wyznaczonym czasie do sądu C. K. Sandomirskiego podać mają. W Krakowie dnia 2go Augusta 1808.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej wzywają tym Edyktem Panią Katarzynę Zapalską, której miejsce mieszkania nie jest wiadome: ażeby się w przeciągu lat trzech, wiecier 18 do sukcesyi po zmarłej Antoninie z Spinkow Wiczorkowski ciey rodzonej siostrze pozostałej, a na nią spadłej zgłosiła; gdyż inaczej dziedzictwo pozostałe tak długo w dozorze i zarządzaniu Sądu przechowane zostanie, aż ona za zmarłą będzie mogła być ogłoszoną. W Krakowie dnia 5 Lipca 1808.

Krzysztof de Rebsamen Viceprezes.

Kannamiller.

Mąkolcki.

*Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Krakowskich.
Morak.*

Edyktem Cytacya abiegłego sędzię Ignacego Kamioka inaczej też Polomski zowiącego się z Althamer państwa Friedek.

Z Sądu Kryminalnego Głównego Miasta Opawy w C. K. części Śląska, po otrzymanym poleceniu Wysokiego Morawsko-Szląskiego Appellacyynego Sądu d. g. present, 28 Maja r. b. zbiegłemu, o rożne kradzieży i złodzieystwa oskarżonemu Ignacemu Kamiokowi inaczej Polomski nazwanemu b. zwanemu parobkowi z Althamer do państwa Friedek należącemu, niniejszem nakazuje się, żeby dla tłumaczenia się z tej lemu zadanej zbrodni, najszybciej w przeciągu dni 60 przed niniejszym Sądem kryminalnym stawiał się.

W Opawie dnia 19go Lipca 1808.

(*Krag dostojniejszy ganiolo najszybciej się zgi Dodatek.*)